

Мертвий кущ

Антон Шаталов

Перед собою зараз бачу мертвий кущ,
Сухий-сухий, роки вже не цвіте.
Старезна пляма біля пишних темних руж,
Незграбністю притягує мене.

Аж раптом чую крик і гвалт обабіч,
Неначе п'яний п'яного ганя.
Та то якийсь мужчина із заправки,
На сиву свою матір наганя.

І мат і галас ллється із помийки,
Ламає зламану і так свою горду.
Клянеться падло: "більше ні копійки,
Не хочу тратить на стару свою каргу".

Вони пройшли забравши лемент й сльози,
Зостався я і решта дивних душ.
Пройшло уже багато незнайомих,
А я собі дивлюсь на мертвий кущ.